

... Marshall.

Framh. av 1. síðu.

mær fyri hesa stöðu, ið var tann einasta føroyska stöðan við fastleika og skili. Eg má siga tað, at sjáldan hava menn smokkað so burtur úr rovonum sum undir samráðingunum tá har niðri.

Lögmaður og landsstýrið og stjórnarflokkarnir hava beinanvegin hildið Eiðiskollamenn, Dráttarmenn, allar menn, ið hava vent sær til teirra um marshallpening til neyðstöddu skip síni, fyri háð og spott. Teir hava hildið okkum lögtingsmenn, ið her á tingi hava talað fyri at nýta marshallpeningin til skipafloktan, fyri gjøldur. Hvi ikki við tað sama siga fiskimonnum og okkum lögtingsmonnum, at tað ongatið hevur verið ætlan landsstýrisins og stjórnarflokkanna at nýta nakað oyra av marshallpeninginum til fiskifloktan, heldur enn at lata menn ganga í folskum vónum. Tað kann henda, at teir gævu harrar koma at iðra seg yvir slíkan atburð. Nú er flett oman av. Nú sær fólk ið og skilir. Landsstýrið er drigið út í ljósið — tað er nakið. Sjáldt ikki ein státsministari kann bjarga tí. Annars vil tað verða forvitnisligt at hitta státsministarin á ríkisdegi. Hugsi ikki at státsministarin verður at binda bjøllur upp á seg við at geva seg fram sum skotbjálva fyri lögmansins og landsstýrisins vanstýri heima í Føroyum.

Landsstýrismaður Hákun Djurhuus royndi at koma til hjálpar. Men í orðaskiftinum, ið fór fram millum hann, Dam, Henriksen og Danbjørg kundi hann ikki flyta nakað fram, sum kundi bera í bóturflaka fyri landsstýrið og stjórnarflokkarnar í hesum máli.

es. Oyrnafjall

skuldi eftir ætlan fara út Point Noire, Fr. Congo, 28. í hs. Leiðin liggur suðureftir til Cape Town, síðani til East London og Durban.

Skipið kom á norðurtúrinum úr Capo Town til Matadi, Lagos, Takoradi og Point Noire, hvaðani tað sum sagt fer 28. í h.

Tummas

Tummas Djurhuus, skald, hevur verið við »Polø» í Svöríki.

Nú er hann afturkomin — í »Norðlýsinum».

Áðrenn hann fór, koyrdi hann og Ewald Kjølbro bil norðuri í Klakksvík. Teir koyrdu norður í Ánirnar, tósaðu um yrkingar, farmasigling o. s. fr. Tummas seldi Ewaldi bókur, kanska okkurt annað eisini??

Tummas selur altíð góðan skaldskap, onkur, sum hevði hugt niður í hituna hjá honum hevði rakt við mætari bókur sum t. d. »Ung lög», »Hvid slavehandele» o. s. fr.

Nú skrivar Tummas ferðabrøv í »Nýtt frá Kjølbro» (Norðlýsið).

Væl afturkomin, Tummas.

MILLUM UNGFÓLK

Meðan Anna var í Hæn.

Anna og Pól Petir spákaðu runt í Aberdeen, hugdu at býnum og býlvinum. Tey vóru ógvuliga hugtikin av øllum og høvdu nærum gloymt, at tey skuldu keypa ymisk smátíng uppaftur við sær. Tey fóru inn í eina stóra krambúð, har alt millum himmal og jörð tyktist at vera at fáa. Hvörki av teimum dugi nakað av enskum, men tey hildu, at best var at royna kortini. Pól Petir skuldi keypa eina skjúrtu. Daman innanfyri diskin fataði ikki alt fyri eitt. Pól Petir royndi so aftur:

»One sjort.»

Daman tók uppaftur: »shorts», og spurdi síðan um lit og nr. Endiliga fataði Pól Petir og segði: »Yes blue.»

Tá hann hevði fingið pakkan, bað Anna um »pudder». Daman fataði ikki, men Anna tók uppaftur: »Powder.»

»Gun-powder» (t. e. byrskrút) spurdi daman.

»Yes, yes», segði Anna.

Skjótt var daman aftur við einari stórarí dós. Anna tyktist at dósir var so ógvuliga tung, putur plagar vanliga ikki at vera so tungt, helt hon.

»Áh», helt Pól Petir, »gott slag.»

Anna helt, at hon átti eisini at keypa eitt skip til gudsonin hjá sær. Hon so gjörði og bað um »skips».

»No sheep at all», segði daman.

Hetta helt Anna vera lögið, tí skipini vóru nógv. Tey máttu tó av stað við ongum skipið, men Anna visti tibatir ikki, at hon hevði staðið har inni og keypt seyð.

Tá ið tey komu umborð fóru tey at bróta upp. Fyrst Anna. Tá svór Pól Petir við: »Hvat f.... hevur tú keypt. Byrskrút.» Tá vóru glómur á Onnu. Pól Petir flenti í kýki. So fór hann at bróta upp, hyggja at skjúrtini. Men tá ið Pól Petir hevði fingið hesar stuttu, smólu, ljósabláu konufólkabuksurnar uppúr, stóð hann bara og gapaði. Anna flenti í kýki.

Men nú tóku tey bara og býttu um, Anna fekk »shorts»irnar frá Pól Petir og Pól Petir krútið frá Onnu.

Síðani setti tey kósina heim móti Føroyum.

kvinnan

Hon kann ikki verða honum trúgv.

Fyri stuttum avgjörði indiska tingið, at kvinnur skulu ikki eins og menn sektast fyri ótrúskap.

Ein kvinnuligur tinglimur segði:

»Eingin kann krevja, at ein kona skal vera trúgv móti manninum í einum samfelagið, har hon framvegis verður roknað fyri eitt hjálparlest petti av menniskjakjöti. Hon er ogn mannsins og óekonomiskt í valdi hansara. Í einum samfelagið, har slíkt ræðuligt, sum at ein 10 ára gomul smágenta kann giftast við einum 40—50 ára gomlum manni, er loyvt, kann eingin krevja varandi trúskap. Og hvussu kann ein krevja trúskap í einum landi, har tað er loyvt monnum at hava 4—5 konur, og har tær ungu kvinnurnar verða seldar sum trælir, sjáldt av teirra egnu foreldrum.»

Ein tingmaður segði:

»Tað er torført at sekta hina ótrúg-

Føroya Bjór

OL- og MINERALVATNSVIRKI

Máltráð 4

FØROYA PILSNAR

EKTA MALTÖL

EINAR WAAG, Klakksvík.

Citrón sodavatn
Appelsin limonada
Hindber limonada
Jørðber limonada
Vanillie limonada
Appolinaris

vu kvinnuna, tá ið tað er loyviligt hjá manninum at fylla kvinnubölið hjá sær við konum. Tann tíð er enn ikki komin í hesum landi, tá vit kunnu krevja ævinligan trúskap av konum.

Visdómsorð.

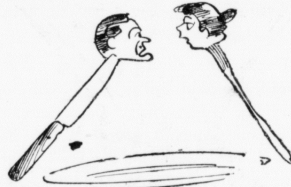
Teir eydnurikastu dagarnir í lívi kvinnurnar eru hennara brúðleyps-dagar.

Gott at vita.

Hvønn ring skalt tú hava í september mánaði?

Um tú keypir ein, so læt tað vera ein við Safir-steini. Tá vil eydnan fylgja tær.

Sætt og hoyrt

afturvið steiktari sild

Munurin millum eina kúgv ið jótur og eina gentu ið tyggir tyggigummi er tey klóku eyguni kúgvinn hevur.

Drongurin var komin at kenna gentuna í vár. Á Ólavsoku vóru bæði ein túr uppi í plantasjuni, og settu seg har á ein bonk.

Knappliga tekur hann dik á seg og sigur við hana:

— Tá vit koma til dyrnar hjá tykkum ætli eg at mussa teg.

— Heldur tú tað ikki vera nógv ov langt at ganga fyri at gera tað.

Gamli Johan stóð og grundaði áðrenn hann helt fyri:

— Tað er ikki at undrast yvir at fólk verður so nógv sjúkt nú í tíðini, tey bara vaska og vaska sær, og harafturat inni í munnum.

— Hvussu skal eg læra meg at negla ein nagla uttan at sláa meg á fingrarnar.

— Halt um hámarin við báðum hondum.

— Og so læt hann alt hann átti, til eitt barnaheim.

— Hvussu nógv var tað?

— Triggjar dreingir og tvær gentur.

FJÓÐRI FØROYSKI HAPPADRÁTTUR

Dráttarlisti

fyrí 1. drátt tann 23. august 1952.
Hesi nummør hava vundið:
1.000 kr.: nr. 392
500 kr.: nr. 735
200 kr.: nr. 723 — 848
100 kr.: nr. 34 — 103 — 181 — 267 —
323 — 337 — 342 — 396 — 403 —
410 — 416 — 439 — 454 — 503 — 510
563 — 576 — 578 — 642 — 645 — 664
771 — 773 — 780 — 783 — 785 — 845
912 — 955 — 965 — 987 — 991 —
1049 — 1060 — 1076 — 1101 — 1107
1144 — 1151 — 1154 — 1156 — 1181
1232 — 1250 — 1280 — 1375 — 1377
1390 — 1415 — 1466.

Vinningarnir verða útgjoldnir beinanvegin við frádrátt á 10 %. Vinnarar verða bidnir um at venda sær til happadráttarseljara teirra.

Tórshavn, tann 23. august 1952.

Happadráttarnevndin.

— Hvussu ber tað til, at politistarir tóku hann?
— Hann hevði ovlangar fingrar og ovstutt bein.

Ein morgun kom maður gangandi í stórbýnum yvir um götuna, og var við at verða yvirkoyrdur av bili ið var fullur av börnum, o. u. 10—15 í tali. Kona koyrdi, og hevði ikki ansað eftir reyðum ljósi.

Tá hon so steðgaði, spurdi hann:

— Duga tygum ikki at steðga meðan tíð er.

Hon skeitti afturum seg til börnini, og svaraði ógvuliga kaldliga: — Eg eigi ikki øll sjálv.

Rættleiðing

Í samband við greinina: »Sanering av Eiðiskolli» í næstseinasta blað stendur, at teirra millum, ið ikki atkvøddu fyri uppskotinum at veita »Eiðiskolli» hjálp, vóru Øregaard, Zachariasen, Holm og H. við Høgadalás.

Har skuldi standa, at teir vóru burturstaddir.

H. b. —

Íslendingar

Ígjárvöldið spældi íslenska liðið Vahur móti H. b. Úrslitið varð 2—1

Haldið

Socialin